

„MŪSŲ LIETUVIŠKA BENDRYSTĖ – MŪSŲ STIPRYBĖ“: POKALBIS SU PLC VALDYBOS PIRMININKU DAINIUMI PETRONIU

Rasa Statulevičienė

- Dainiau, susipažinkime. Papasakokite daugiau apie save – ar jūs esate gimęs Amerikoje, ar Lietuvoje?

- aš gimiau Los Angeles, užaugau netoli Šv. Kazimiero parapijos, kur vyko aktyvi lietuvių bendruomenės veikla.

- Ar gyvendamas LA įsitraukėte į lietuviškas veiklas?

- Aš nuo mažų dienų lankiau lietuvišką mokyklą, kur pamokos vyko kiekvieną dieną, tad po amerikietiškos mokyklos, aš eidavau į lietuviškas pamokas. Po pamokų turėdavau paruošti abiejose mokyklose užduotus namų darbus. Šeštadienį dalyvaudavau skautų sueigose, šokau ir dainavau Spindulio ansamblyje. Su Spinduliu turėjome gastroles po įvairias pasaulio šalis. Mano tėtis, Jonas Petronis, 40 metų buvo Amerikos lietuvių tautinių namų pirmininkas, tad visi šeimos nariai buvo įtraukti į lietuvišką veiklą ir tą darėme labai noriai, nes buvo įprasta savanoriauti, padėti, įsitraukti į įvairiausias veiklas.

Turėjome giminių ir pažįstamų Čikagoje, tad nuo mažens lankydavausi Čikagoje ir čia dalyvaudavau įvairiausiuose lietuviškuose aktyvuose. Tiesa, tuo metu dar nebuvo Pasaulio lietuvių centro, rinkdavomės Jaunimo centre.

- Dainiau, o kada jūsų gyvenime atsirado Pasaulio lietuvių centras?

- 2000 metais, kai persikėliau gyventi į Illinojų, tuomet pradėjau lankytis Pasaulio lietuvių centre.

- Pradžioje jūs buvote pakviestas tapti Tarybos nariu?

- Mano ir Audrius Polikaičio dukros lankė Pipirų ratelį. Audrius, žinodamas mano profesiją, matyt matė naudą, kad aš būčiau Taryboje ir padėčiau su pastato valdymu ir priežiūra. Tad prieš tampant Valdybos pirmininku, aš jau 14 metų dalyvavau PLC veikloje.

- Kokia jūsų profesija ir kaip jūsų patirtis gelbėja Centro veiklai?

- Mano profesija yra pastatų priežiūra. Daugiau nei 25 metus aš prižiūrėjau didesnius ir mažesnius objektus - nuo dangoraižių iki didelių ligoninių kompleksų per visą valstiją. PLC pastatas yra didelis, senas, bet man iššūkių nekeliantis. Būdamas tarybos narys, aš gilinausi į žemės ir pastato išlaikymą bei projektus, domėjausi, kaip pastatas prižiūrimas bei dalinausi savo patirtimi, kad jis būtų valdomas kaip galima profesionaliau.

- Ar buvo lengva priimti sprendimą tapti Pasaulio lietuvių centro Valdybos pirmininku?

- Meluočiau sakydamas, kad lengvai priėmiau sprendimą, nes bet kokių pareigų prisiėmimas, visų pirma, reiškia atsakomybę. Aš visą laiką sau keliu tikslą tarnauti atsakingai, sąžiningai, dedant visas pastangas ir jėgas, todėl prieš priimant pasiūlymą, galvojau, kuo galėčiau būti naudingas, ką galėčiau duoti Centrai, apsvaščiau PLC veiklos sritis, į kurias turiu labiau pasigilinti.

- Kai gavote pasiūlymą tapti Valdybos pirmininku, turbūt automatiškai kėlėte sau tikslus, ką galėtumėte daryti, vykdydamas šias pareigas?

- Žinojau, kad savo geriausią patirtį ir žinias aš įveiklinsiu čia, visapusiškai padėsiu su pastato priežiūra. Pagrindinius didžiausius projektus jau perėmiau.

Pats būdamas techninės srities atstovas, mažiau gilinuosi į finansus, administracijos darbą, tad sau kėliau tikslą, kuo greičiau įsigilinti į šią sritį, kad visą PLC veiklą matyčiau plačiau ir galėčiau priimti teisingiausius sprendimus.

- Kokį jūsų matote centrą ateityje? Ar jis turėtų išlikti toks pats ar turėtų keistis?

- Kai pradėjau lankytis centre, jo ūkinė ir finansinė padėtis buvo visiškai kitokia. Valdyba rūpinosi dėl pastato išlaikymo, bet tuo pačiu suprato, kad reikia keisti mąstyseną - daryti vis-

ką, kad čia užsuktų daugiau žmonių. Mes pradėjome keisti PLC išvaizdą, kad čia būtų patrauklu ir jauku ateiti. Buvo labai gera matyti, kiek daug yra žmonių, kurie galvoja panašiai - kad negalime sėdėti rankas sudėję, turime dirbti, kad eitume pirmyn. Buvo daug entuziastų ir mums pavyko centrą pakeisti.

Dabar matome, kad pastatas sensta ir nuolatos reikalauja priežiūros bei nemažų investicijų. Tuo pačiu, jį reikia ne tik remontuoti, bet ir modernizuoti, padaryti labiau patrauklų čia besilankančiam jaunajam lietuvių kartai - pastatas turėtų tapti šiuolaikinio stiliaus, pritaikytas šiuolaikiniams žmonėms. Laiką keičiasi, mes turime prisitaikyti prie dabartinio laikmečio, naujausių technologijų, stiliaus. Modernizavimas reikalingas ir tam, kad galėtume sumažinti išlaidas, nes vėsinimo, kitos sistemos yra pasenusios, nepritaikytos šiuo metu centre vykdomoms veikloms.

Tačiau tuo pačiu metu neturime pamiršti savo esmės ir tikslo, kodėl čia esame, kokių tikslų šis centras įkurtas. Mes negalime pamiršti, kad tai yra Pasaulio lietuvių centras ir visi kartu dirbame lietuviybės, kultūros ir tradicijų išlaikymui.

- Ką, jūsų nuomone, Pasaulio lietuvių centras daro gerai ir kur reikėtų pasitempti, daryti geriau?

- Mes saugome ir puoselėjame lietuviybę, tradicijas, tuo pačiu mes turime išlaikyti pastatą, tarp kurio sienų randasis visas lietuviybės židinys. Manau, kad turėtume labiau koncentruotis į lėšų rinkimą ne tik dėl šiandieninių reikmių, bet žiūrėti į priekį ir planuoti ateities išlaidas, todėl sakyčiau, kad atėjo laikas pasvarstyti apie Pasaulio lietuvių centro fondo įkūrimą.

Taip pat turime pritraukti daugiau narių, ypač tuos, kurie gyvena toliau nuo centro, mažiau lankosi. Galvoti idėjas, kaip galėtume juos prijungti prie veiklos. Čia vyksta daug užsiėmimų, veikia virš 50 organizacijų, tikrai kiekvienas gali rasti sau patinkančią veiklą. Žinią apie mus, mūsų tikslus, galimybes skleisti ne tik tarp lietuvių, bet ir tarp amerikiečių, turinčių lietuviškas

šaknis antroje ar trečioje kartoje, kviesti juos pas mus atvažiuoti, pabendrauti, susipažinti su kultūra, papročiais.

- Kaip manote, kas padėtų į centrą pritraukti daugiau žmonių?

- Įvairumas, iniciatyvos pritraukti jaunąją lietuvių kartą. Reikia įsigilinti, kas jiems patinka ir tinka, kokio pobūdžio renginiai, muzika pritrauktų juos lankytis Pasaulio lietuvių centre. Gyvename 21 amžiuje, valdomame technologijų, mes negalime atsilikti, turime tapti modernesniais. Nesustokime bandyti, ieškoti kelių, kaip pasiekti tuos žmones. Ar mes padarysime klaidų - turbūt taip, bet mes nepadarysime žalos.

- Ko palinkėtumėte žmonėms, kurie dar nėra atradę Pasaulio lietuvių centro?

- Užsukti į Pasaulio lietuvių centrą. Mes mielai priimsime, aprodysime. Tai mūsų visų lietuvių namai. Jeigu jūs domitės lietuvybe - prašom, ateikite pas mus. Šis pastatas neturi vartų, jis atviras nuo 9 ryto iki 5 valandos vakaro.

- Papasakokite apie savo šeimą?

- Pokalbio pradžioje pasakojau, kad gyvendamas Los Angeles, pakankamai dažnai lankydavausi Čikagoje. Vienas toks apsilankymas buvo lemtingas. Tada atvykau į draugo vestuves, kuriose susipažinau su savo būsima žmona. Po metų, persikėliau gyventi į Čikagą. Susituokėme ir šią vasarą švėsime 21-ųjų metų vedybų sukaktį. Turime vieną dukrą, kuri Pasaulio lietuvių

vių centre baigė Maironio lituanistinę mokyklą, šoka Grandies kolektyve, yra skautė. Kaip matote, netoli pažengiau nuo savo tėvo - dabar su savo šeima aktyviai palaikome lietuvybę.

- Ką mėgstate veikti laisvalaikio?

- Kas mane pažįsta, žino, kad mano laisvalaikis sukasi apie maisto gaminimą. Mėgstu kulinarines keliones, kai turi progą ne tik susipažinti su šalimi, jos architektūra, bet ir maisto kultūra. Man įdomu patiekalo atsiradimo istorija, kaip žmonės juos gamina. Patinka gaminti ir eksperimentuoti virtuvėje.

- Ačiū, Dainiau, už pokalbį!

- Pabaigai noriu visus pakviesti būti aktyviais - dalyvauti Pasaulio lietuvių centro ir kitų organizacijų renginiuose, įsitraukti į veiklas. Mūsų lietuviška bendrystė žavisi kitų tautų išieviai, kartais net atvyksta pas mus konsultuotis, kaip mums pavyksta išlaikyti lietuvius kartu. Saugokime savo šią stiprybę, puoselėkime bendrystę ir kai reikia, padėkime vienas kitam.